

Bakgrunn:

En gruppe som kalte seg selv apostler ser ut til å ha "overtatt" korintmenigheten mellom 1 og 2 Kor og snudd dem mot Paulus ved å få dem til å tvile på at han var en ekte apostel fordi han så mindre vellykket ut i skyggen av disse andre "apostlene". Det tapte brevet mellom 1 og 2 Kor ser ut til å ha rettet opp en del av problemene slik at flertallet i Korint kom på rett spor igjen. Men det er fortsatt en del som står imot Paulus. Han prøver å overtale dem til "å komme tilbake til Paulus". Han ser ut til å se det som veldig alvorlig hvis de velger å bryte alle bånd med ham, at de da bryter båndene med alle de andre menighetene også.

I 2 Kor forsvarer Paulus seg mot diverse anklager og ser seg nødt til å fortelle om sine åndelige opplevelser, selv om han gjør det veldig motvillig. Han vil i stedet rose seg av sine svakheter slik at Gud kan få all ære. Han skriver dette mot slutten av den 3. misjonreise, 56-57 e.Kr. fra Makedonia, på vei til Korint.

Kap 1

Her må han bl.a. forklare hvorfor han forandret planene sine om å komme til dem. Kanskje dette var noe hans motstandere hadde brukt mot ham. Han ser ut til å ha tenkt å reise fra Efesus over havet til Korint, derfra nordover til Makedonia og så tilbake igjen til Korint (v. 15-17). Men i stedet valgte han å skrive "det krasse brevet" mellom 1 og 2 Kor, i stedet for å komme en gang til og "gi dem sorg". Han prøver å forklare at det var til deres eget beste at han ombestemte seg (1:23 - 2:4).

Kap 2

Personen de skal tilgi og ta imot med kjærlighet (v. 6-11) kan være han som hadde et forhold til sin fars kone i 1 Kor 5. Det Paulus instruerte dem om i 1 Kor (å støte ham ut), kan ha fungert og mannen har angret seg. Men noen tror det heller er en annen person det er snakk om her, en som var ekstra framme på scenen da Paulus var der på besøk mellom 1 og 2 Kor, og som stod imot Paulus og kanskje fornærmet ham offentlig.

I v. 14-16 bruker han de romerske triumftogene som et bilde. Etter en seier gikk romerne i triumftog gjennom byen med krigsfangene som vanligvis skulle henrettes. De brant også røkelse som en del av denne seremonien. Paulus sier med dette at han er Kristi fange på vei i døden, men at livet hans likevel er en vellukt for Gud og en duft til liv for de som blir frelst.

Kap 4

I v. 14 høres Paulus ut som at han ikke forventer å være i live til Jesus kommer tilbake. Noen mener at Paulus på noen punkter forandret mening ettersom årene gikk, og dette er da et av temaene han fikk et nytt syn på etterhvert. Man begrunner dette med at i tidligere brev som 1 Tess 4:15-17 og 1 Kor 15:51 skriver han "vi som fortsatt er i live", mens han her i 2 Kor sier at han skal reises opp fra graven når Jesus kommer tilbake.

Det er mulig at han etterhvert som tiden gikk innså at han kanskje kom til å dø snart, og dermed ikke trodde at han ville være i live når Jesus kommer tilbake. Dette er jo noe alle generasjoner har trodd de ville oppleve, så det trenger ikke bli noen stor krise for Bibelens autoritet om det er slik det henger sammen. Da har Gud latt Paulus sette sitt preg på tekstene på dette området.

Men det er kanskje bedre å tolke det på en litt annen måte. I 1 Tess 4:15-17, f.eks., ville det vel være mer naturlig for ham å inkludere seg selv med de som fortsatt er live, fordi han ikke hadde dødd ennå. Den andre gruppen han snakker om er jo de som allerede har dødd, og tessalonikerne lurte på hva som ville skje med dem. Men dette trenger ikke å bety at han mente at han ikke ville dø før Jesus kom. Paulus ville uansett aldri hevde å vite når Jesu gjenkomst skulle skje, så han ser ut til å være åpen for begge muligheter når han noen steder høres ut som å være i live mens han andre steder skal reises opp fra graven når det skjer.

Kap 5

Vi har tidligere vært inne på at det også er en liten spenning hos Paulus i om han mener vi går direkte til himmelen når vi dør, og der venter på oppstandelsen når vi skal få våre nye kropp, eller om vi er ubevisste i graven helt til oppstandelsen. Fariseerne, og i alle fall Augustin i oldkirken, mente det første, at sjelen ville være med Gud fram til oppstandelsen. Hvis Paulus er enig med de andre fariseerne, så løser jo dette problemet seg. Det kan tyde på at han kanskje mente dette ettersom han i Filipperne har med begge "synene". I 1:21-23 høres han ut som at han går direkte til Herren når han dør, mens han i 3:20-21 sier at han skal få den nye himmelske kroppen når Jesus kommer tilbake. Men det er vanskelig å være bombastisk på dette :)

Kap 6

Det kan her i v. 1-2 se ut som at han ser med alvor på situasjonen, at korinterne kaster nåden til sjøs hvis de nekter å forlikes med Paulus. "La dere forsone med Gud!" i 5:20 kan tyde på dette.